

III. TOLDALEK.

Az új Bankó - Tzedulákat tárgyazó Patens.

Mi Első Ferencz Isten kegyelméből Austriai Császár Magyar, Cseh Országoknak és Lodomériának Királya, Austriának Fő Herczegje s. a. t.

Eltökélttük magunkban, hogy a' mostanté kezekben forgó Béts váróssa Bankó - Czédulai, mellyek 1800-ik esztendőnek Januarius 1-ső napjától valók, lassan lassan, új és mesterségesebb nyomtatása által a' hamis utánna tsinálást jobban nehézítő Czédulák által felváltatassanak; egyfzersmind pedig addig is, a' két rendbéli 25, és 100 forintos Bankó - Czédulák új 25, 50 és 100 forintosokért, a' meg határozott idő alatt, vizsza tserlétsessenek.

§ 1. Azon új 25, 50 és 100 forintos Bankó - Czédulák 1806-ik esztendőnek Junius 1-ső napjára készültek, e' folyó esztendő October 1-ső napján fognak közre hotsátatni. — Ezen Czéduláknak mustrái formájok leírásával együtt a' különösen ki nyomtatandó Patensnek toldalékjában A. és B. betük alatt fognak előadatni. — A' többi 1800 esztendőbéli Bankó Czédulákra nézve is, mellyek még egykorig keletben megmaradnak, különös Circulare (Kerülő Levél) által meg fogjuk azon időpontokat határozni, a' mellyekben ezeknek is vizszaváltatások megtörténjék: a' mely Circulare mellé fognak hasonlóképen nyomtatattani az új mustrák önnön nevezett árokkal egygyütt.

§. 2. Hogy pedig hív Jobbágyainknak a' mostan kezökben forgó 1800 ezstendőbéli 1. Januariusi 25, és 100 forintos Bankó Czéduláknak felváltására elegendő időt engedjünk, azt rendeljük: hogy azok a' következő 1808-dik ezstendőbéli Mártius hónapjának utolsó napjáig még a' keletben megmaradjanak, és valamint eddig, minden adásban vevésben elfogadtassanak, nemkülömben minden Bankó Czédulát váltó helyeken felváltassanak. Az említett jövő 1808-ik ezstendőnek Aprílis 1-ső napjától fogva pedig, ugyan azon 1800 ezstendőbéli 1. Januariusi 25, 100 forintos Bankó Czédulák nem lesznek többé kelenők, a' közönséges kassákban sem fognak elfogadtatni; hanem ezen időponttól fogva minden betsek megszűnik, és akár belső, akár külső Országi tulajdonosokra nézve, minden kelendőségeket elvesztik. Mindazáltal azoknak szükségekre, kiknek az említett Aprílis 1. napjától, olyan ó 25 és 100 forintos Bankó Czédula kezükben hátra maradna, még is megengedjük: hogy azon Bankó Czédulákat, a' Bankó Czédula Kassáiban, az említett időpontoktól, még három hónapig az az: a' következő 1808-ik ezstendőnek Junius utolsó napjáig felválthassák.

§. 3. Ezen felváltásra, valamint máskor is e' következő helyek vagynak kirendelve, úgymint: a' Bétsi Bankó Czédula Fő Kassája, a' Linczi, Prágai, Brüni, Troppau, Graeczi, Klagenfurti, Laybachi, Triesti, Fiumei, Budai, Temesvári, Kassai, Kolosvári és Lembergi Bankó Czédula Kassák.

§. 4. Ezen Kassák, valamint eddig is a' nagy Bankó Czédulákat kisebbekkel, kisebbeket na-

gyobbakkal, valamint Bankó Czédulákat réz pénzzel, a' meghatározott mennyiség szerént, fel fogják váltani.

§. 5. Az új Bankó Czédulák, valamint az ótskák, kész pénz gyanánt vagynak: 's azért, valamint eddig, úgy ezután is, minden közönséges, vagy más akármí névvel nevezendő Kassákban, minden Magyar, Cseh, Gallicziai, és Austriai tartományainkban, minden adózás fizetéskor, valamint egyes adás vevésben, azon bets fzerént, melly reájok vagyon írva, kész pénz gyanánt elvétetessenek: vizfont minden arrarialis (Udvari Kamara) fizetésben, kinekkinek kifizettetésenek.

§. 6. Az elvesztett, vagy akármí módon semmivé lett Bankó Czédulák helyett, mivel kész pénz gyanánt vagynak, semmi sem adatik. Az elkopottak, elrongyosodtak, vagy akár miképen megromlottak pedig, ha még minden fő rézei megmaradtak, a' 3. §-ban említett Kassákban, más hasonló árú Bankó Czédulákkal feltseréltetnek.

§. 7. Mivel azon régi szokás, melly fzerént az elszakadt, vagy megrongyosodott Bankó - Czédulák enyves papiroossal vagy egyéb tsirizekkel öszveragasztattak, sokféle vizfzaélesekre adott alkalmatosságot arra nézve: ezen öszveragasztás a' rongyos Bankó Czéduláknak egész árroknak elvesztések alatt megtiltatik: melly szerént afféle Bankó Czédula semmi némű Kassában fel nem váltatik az adásban vevésben kész pénz gyanánt el nem véteik. Ellenben, kinekkinek szabad' akaratójában fog állani, az olyan elrongyosodott Bankó Czédulát, a' feltserélésre kirendelt

Kassába vinni, a' hol az, a' 6-ik §-ban említett feltételek alatt, egy más hasonló áru Bankó Czédulával fel fog váltatni. Az efféle elrongyosodott Bankó Czédulákat: (a' városi Fő Adószedő Tisztségnél, valamint a' Vármegyék Kassájiknál is): fizetésben bé lehet adni.

§. 8. Azok, a' kik a' Bankó Czédulákat, vagy újak tsinálásával, vagy számoknak többesítésével hamisítják, vagy e' végre segítségül lesznek, vagy benne részesülnek, az Austriai Törvényes Könyvnek a' Bűnökről szöllő értelme, és parantsolatja szerént (mellyből egy darab, foganatos intés gyanánt a' Toldalékban C betű alatt ide rekesztetik) halállal fog megbüntettetni.

§. 9. Azok, kik a' Béisi Bankó Czédula hamisítást, vagy tsinálást feladják, az aerarium Kassájából jutalmat fognak kapni e' rendel: 1) A' ki legelőbbször szabad akaratjából és igaz valamint a' Törvényszéktől való elfogadtatásra elegendő bizonyságokkal feladja a' Bűnöst, a' ki tudniillik egy hamis Bankó Czédulát vagy hozzá megkívántató szerekkel, vagy a' nélkül oly móddal készített, vagy az elkészüléshez már közelített, hogy annak hamis voltát minden ember nem egyhamar vehetné észre, az hogyha azután a' bűnös a' Törvényszéktől igazán ollyannak fog találtatni, jutalmul tíz ezer forintot fog nyerni. Sok más, a' dolog fontosságához mérsékelt jutalmat, mellyet a' Financziális Udvari Tanács fog meghatározni.

a) A' ki szabad akaratjából és igaz, valamint a' Törvényszéktől való elfogattatásra elegendő bizonyságokkal feladja azon bűnöst, a' ki t. i. egy hamis Bankó Czédulát, olly móddal készített, hogy

annak hamis voltát, minden ember észre vehetné, vagy ki a' tsinálást tsak kezdette 's az elvégezéshez még nem is közelített.

b) A' ki legelőbbfzör szabad akaratjából, nem ugyan a' bűnöst magát adja fel, hanem tsak azon bizonyos jeleket adja elő, mellyek fontos alkalmatosságot adhatnak egy hamis Bankó Czédula tsinálásnak kinyomozására: hogyha azután tudniillik a' Bűnös felfedeztetetik, és a' Törvénytől bűnösnek ítéltetik.

c) A' ki legelőbbfzör és szabadon hamis Bankó Czédulák tsinálására tett nagy készületeket ad fel, vagy már elkészült hamis Bankó Czéduláknak hamis elterjesztetését jelenti bé.

d) Hogy ha maga a' Bűnös, minekelőtte ő felfedeztetett volna, Társait vagy Segédjeit a' Bankó Czédulák hamisításában, minekelőtte még kitűdöttak volna, feladja, néki nem tsak büntetése el fog engedtetni, tsak hogy ő ne légyen a' fő tsábító, vagy az egész hamis Bankó Czédula tsinálásnak kezdője: hanem azon kívül, a' feljebb említett külömbség szerént, jutalmat is fog nyerni.

e) Azok is elkapják az említett jutalmat, még pedig a' nállok szokásban lévő pénz hetse szerént, kik a' Bétsi Bankó Czéduláknak külső Országban történt hamis tsináltatását, és Szerzőjét szabadon feladják, vagy kinyomozásokra segítségül szolgálnak: vagy azon bizonyságokat, jeleket a' mi külső Orzági Ministerjeinknek, vagy Udvari Fináncz Tisztségünknek beadják, melly szerént a' hamis Bankó Czédulák Tsinálóit, ezeknek, Segédjeiket, vagy benne részesülőket, ki lehet nyomozni.

f) A' Feladónak neve, hogy ha kívánja, minden esetre titkon fog tartatni.

Kiadatott a' mi Fő Városunkban Bétsben Julius 23 kán, 1807. Uralkodásunknak pedig 16-ik esztendejében.

Ferencz (P. H.)

Gróf Ugarte Lajos.

Cseh Királyi Fő és Austriai Fő Herczagségi
Első Cancellarius.

Báró Mark József.

Gróf Dietrichstein József.

Az A és C Betűk alatt lévő mellékelt irások Magyar Ocfázgra nem annyira tartozván a' B itten közöltetik a' Patens melle:

Leirása az 1807-ik esztendőben Junius 1. ső napján kiadott 25, 50, és 100 forintos Bécsi Banko Czéduláknak.

Ezen három féle Banko Czédulák mustrai (valamint a' különösen kinyomtattott Patensben vagyon) a' velük való vízfza élesnek eltávoztatásáért, kék Papirostra vagynak nyomtatva. Többnyire csak azt foglalják magokban, a' mit a' most is kelendők; a' hamis utánna tsinálásnak miggátolására pedig részenként mind az egyik mind a' másik felén egy forma nyomtatásai vagynak. Ezen kettős nyomtatás a' 25 és 50 forintos Banko Czéduláknak, valamint egy része mind a' rajta való irásnak, mind a' czifraságnak némelly sötét barna színű festékkal, a' 100 forintosokban pedig veres festékel vagyon nyomtatva. Az által ellenben való nyomtatás, mely a' mustrákban minden Czédula mellé vagyon nyomtatva, az igazi Banko Czéduláknak a' hátolsó felére fog jönni, és nagyobb része a' czifraságoknak

szavak' és számoknak éppen az által ellenben való vonásokra fognak illeni. Minden czédulának arra elől hátul: Magyar, Cseh, Lengyel és Olasz nyelvekben is ki léssen nyomtatva. Maga a' papiros fejtér; melyben azonban igen vékony és a' Czédulák neméhez képest különböző színű szálak láczatnak. Mindenik czédula papirossában ezen hetük tetszenek által: Wiener-Stadt-Bank o Z e t t e l, azután az árának száma, valamint hogy vagy 25, 50 vagy 100 forintos és az elztendő száma, 1806. Így minden czédula árának száma még lent az aláírás alatt is ki vagyon téve. Ezen ára a' czéduláknak végtőre, még magokban az aláírásokban is foglaltatnak; 's minden 25 és 100 forintos Bankó czédulákon pedig hat, az 50 forintosokban még négy ilyen különböző aláírások vannak.

Serenissimū Regiī Principis, et Archi-Ducis

CAROLI FERDINANDI

in ter fausto ad Episcopatum Vaciensem ingressu per Inclytam Comitatum Neogradensem Salutatio, Oratore

Paulo Szabó,

ejusdem Inclyti Comitatus et Ven. Consistorii Strigoniensis Assessor, Districtus Szétséniensis V. A. Diacono, et Parocho Varbóiensi.

Anno 1807. die 1. Februarii.

Serenissime Regie Princeps, Archi-Dux,
et Praesul Benignissime!

Singularis, ac Divinus Ardor ille, quo SERENITAS VESTRA Regia Viduatae hujus Vaciensis Ec-

clesiae curam in se Pastoralem suscipere dignata est, sic animum afficit, rapitque totius Provinciae nostrae Neogradiensis, ut verba, quibus exuberans gaudium nostrum contestemur, SERENITATIQUE VESTRAE Regiae pro peculiari Benignitate hac gratias agamus, gratulemurque, reperire nequeamus.

Quid enim insigni hac SERENITATIS VESTRAE ad arduum munus istud, his praesertim temporibus, Resolutione, seu immortalì Nomini Augustissimae Domus Austriacae gloriosius, seu piis Fidelium Hungarorum desideriis accomodatius, sive denique ipsi huic Ecclesiae honorificentius, utiliusque accidere potuisset?

SERENITATIS VESTRAE Augusti Natales, ad summa quaevis excelsaque prognatus animus, felici cum ingenio in scientias omnes, praesertim sacras summa propensio, ardens ad haec in Deum Pietas, suavis in homines facilitas, cumque linguae nostrae Patriae incenso studio distinctus in Hungaros amor, ac denique, ut verbo uno complectar omnia, in viridi adhuc aetate matura jam Virtus, Dona sunt ejusmodi, quibus ad Intimum S. Matris Ecclesiae sacrarium illatis, vel ipsi Religionis omnis extorres homines in venerationem cultus Divini, Amorem Augustae Domus Austriacae, aestimumque Gentis Hungarae rapiantur.

Nihil profecto jam est, aut erit unquam, quod ab Indulgentia Optimi Regis Nostri, dicam potius, Patris amantissimi, Hungaria Nostra sperare nequeat, e cujus sinu et manibus non solum cordi suo inscriptum dilectissimum Palatinum suum. verum SERENITATEM quoque VESTRAM Regiam

in Pignus Paterni Amoris, terfausta et felix accepit: Nil est, quod a SERENITATIS VESTRAE innata Bonitate, aequitateque impetratura non sit, in cujus venis sanguis idem circulat, ac in ejus, qui benefici Solis ac instar in universum orbem Austriaeum est.

Quare his praecellentibus in nos meritis eam referemus semper gratiam, ut non vile quoddam, ut veteres, aut plenum superstitionis sacrificium offeramus; sed vitam, sanguinem, spiritum, nos denique, toti quanti sumus, ad aras Majestatis Suae Sacratissimae in sempiternum consecremus; SERENITATI vero Vestrae Regiae, ut Praesuli, filialem obedientiam; ut Domino maxima parte Provinciae nostrae, promptum semper in omnibus servitium, venerationem, et amorem exhibeamus; votisque precemur ardentissimis, ut quemadmodum nunc SERENITAS VESTRA Regia Urbi huic, Ecclesiaeque Vaciensi praeponitur, ita brevi laustissimis auspiciis fulgentiore adhuc cum potestate universae Ecclesiae Hungaricae praeponatur, regnetque in Ecclesia Sancta Dei quam diutissime, tam felicissime, et nos oviculas suas Paterno complecti sinu non desinat.

* * *

Tatáról Augustus 11-ik napján. A' napokban jöttek kezünkhöz egy ifjú, de buzgó Hazafinak Révai Miklos' halálán kesergő Versei, mellyeket mi több tekintetekre nézve érdemeseknek tartunk arra, hogy a' két magyar hazával közölteffenek. Meg érdemli tudniillik azt Révai Miklosnak ditső emlékezete; a' ki édes Hazájának ki mondhatatlan buzgósággal kivanta elől-

mozdítani dőtsőségét, holdogságát. Meg érdemi a' Poéta is, a' ki nyilván ki mutattya, mennyő tűz, és tehetség légyen erében, szivében, tollában. —

**Eggy sok érdemekkel tündöklő Magyarinak,
a' Magyar nyelv' vólt édes Attyának
Révai Miklosnak emlékezete.**

Itt keseregj Musám! — e' eziprosfának alatta!
Itt öntözd keserű zokogás köz't könnyeid' árját!
Itten ezen szomorú sírhalmom széljel eresztvén
Két válladra fodor hajadat, 's bánatnak eredvén,
Sirj! — sirj el tüntén ezen itt e' bolt' üregében
Nyugvónak! 's leg alább bas könnyid' tsepjeit ál-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Érdeminek, 's azok által nyert emlékezetének —
Leg jobban tudod e' boltnak komor éjjele kit rejt,
'S kit hervaszt itten bé takarva, bé zárva örökre —
Eggy nagy Léleknek — bölts elmének, 's tudomány-
nyal

Tündöklő éssnek volt honnyát nyelte magába:
Révai Miklosnak lelketlen tagjai vagynak
Mofioha keblében, mellyből szabadulni reménység
Nintsen előbb, tsak azon rettentő trombita szónak
Meg jelenése után, mellynek hangzattya ki fogja
Nyitni az ily szomorú fogházak' durva lakattyt —
Nyugogy. hát boldog Léleknek lakhelye! nyugogy
Tsendes békével —! Nem fogság néked ez — o
nem!

Nem; mert a' hosszas fáradság nyugalomra
Vágyakodik: Te pedig, míg meg nem szüne egélf-
szon

Nállad lenni az a' Te szerelmes, 's drága lakosad,
 Szüntelen a' munkák' izzasztó suljait egygyütt
 Vitted véle igaz hívségben tsak nem el estig
 Hányszor fosztodtak szemeid meg az éjjeli édes
 Alomtól! — hányszor vontad magadat meg ama
 vig,

'S sziveket élelztő, piperezett mulatozások'
 Kellemitől! — hányszor nem kaptál arra is órát,
 Hogy tsak az éhséget kézzen volt ételid által
 El verhesd, 's gyámot vethessél gyenge erődnek —
 Gyenge erődnek; mert a' sok rendbéli betegség,
 A' tudományok igen mély örvennyébe merülés,
 És a' tsalfa szerentsének hal szárnya' tsapása
 Annaira meg rongált, 's le tsépült vala sokszoros
 izben,

Hogy néhányszor alig maradott meg lelked erőt-
 len

Testedben, — 's még is — még akkor is — olyan
 erőtlen

Allapotodban is nem kedveztél Te magadnak
 Éjj', nap' dolgoztál, — fáradtál a' Te Hazádnak
 Boldogsága körül —! O áldott gyermek az iljen!!!
 Szóval: egészsz élted' minden pillantati hafznos,
 'S izzadozásokkal telyes munkákra valának
 Szabva: henyélésben tám egygy sem folyt le Te
 nállad.

Igy hát nyugalom neked e' sir — e' tsak azok-
 nak

Unalmas tömlötz, kiket a' puha kény henyé mēdon
 Fektet mindenkor, 's renget munkátlan ölében;
 A' kiket egygy gyönyőség a' másakra karon visz,
 'Skényes horolokokat soha sem tsipi senimi veréjték
 Mert ezek o irtóznak azon temetőre tekintni,

Melly véget vett ezen moston kedvekre mosolygó
 Sok gyönyörúségek' bőv folyásának örökre.
 Néked az ily kínos képzés sóha szivedet el nem
 Rémitette ezen szomorú, és keskeny üregtől;
 Mert Te ha kivántál tám hoszfzabb életet élni,
 Nem más vólt tzelod, hanem az, hogy még fele-
 sebben

Éreztethetnéd éltednek halznait a' Te
 Édes honnyoddal, melly már sem tudja valóban
 Háladatosságát melly módon külgye utánnad —
 Tsak nevedet halván, szívét el fogja keserve,
 A' Duna, Dráva, Maros', Tisza', és Ólt folyami
 nőnek,
 'S partjokan is majd ált' hánnyák a' könnyek' özön-
 nyét,

Annyira meg sérté éltednek végre jutása! —
 Hát még a' Magyarok kettős Helikonnya be méljen
 Érzi halálodból eredett fájdalmait — lime!
 Bé vagynak minden szeglettyei vonva korom szín
 Kendőkkel, 's szomorún feketellő gyász lobogókat
 Szemlélek minden rézfén ki fzegezve az esti
 Szellőnek; — de az is tsak buson jádzik azokkal!
 Szúzei meg minden musikáik' hurjait a' leg
 Bánatosabb hangon rikkattyák, 's énekeiknek
 Tárgya Te vagy — Téged siratnak bé rekedésig —
 Ah de örömmel meg térittene Révai Téged
 A' Te Hazád, 's édes kebelébe szorittana ismét!
 Mert benned vesztett egygy olyan Férjfiat, a' ki
 Tsak maga volt egyedül mindenkor mássa magá-
 nak

Nints hát Révai már! nints — eltűnt — fájdalom!
 el tűnt! —

El tüntél Te Magyar nyelvünknek bölts műve-
lője,

Melly mint egy árván maradatnak valya magát
már,

S mély zokogási között busongván könyvez után-
nad!

El tüntél Te Magyar Sziveknek tüköre — disze!

El tüntél — de nekünk hagytad sok fáradozásid'

Ritka gyümöltseit, a' mellyek neked életet adnak,

Életet, a' mellyen nints már a' durva halálnak

Semmi hatalma tovább; és így fogsz élni Hazád-
nak

Gyermeki közt örökön; főképp' a' kis maradéknál,
A' mellynél nem leszs fent már a' mérges irigy-
ség,

Melly az igaz fényt is gyakran felhőbe borittyá.

Irta Elekes János Cluj

Kegyes Oskolabéli Szerzetes.

Váztzon.

Ama széles Tudományú 's különösen jó szí-
vü T. T. Szilágyi Gábor Ur' szo-
morú halálának meghallására a' leg na-
gyobb érzéssel:

Oh minden Hírnél százszor gyáfzosbb 's keserűbb
Hír!

Földre verél szintén — 's szívemet általütéd
Meg hala hát — 's igaz az? leg kedvesbb drága
Tanítottom'

Meghala — 's nints többé Gáborom? ok
be nehéz!

A' minap el siratám M i n d s z e n t i m e t ' s i m e'
utánna

Meg meg sírnom kell újra Szilágyi felett.
Abban is a' jó Szív Tudománnyal volt betsesítve

Ezt kell erről is mondanom — és ez igaz
Nem tsak azon Tudományt, mellyet néki kelle
tanit'ni

Tudta tökéletesen — 's tudta tanítani is
(Erre Tanúknak elő hívom, valakik velem egy-
gyütt

Ötet hallgatták — mondjanak itt igazat!)
Ő vala más minden Tudományok' kutfeje — mely-
ből

A' folyamat ki felé árada 's tsergedezék.
Szívét — a' kik ugyan tudnak jól érzeni — áldják,
Mert Ő nála talán jobb soha senki se leszsz,
Jertek! tsorgassunk könnyet Sírjára Barátim!

'S nagy Neve szívünkön mélyre be vésvelé-
gyen!

Nagy Lélek! bokros bajajd' valahára meg un-
ván

Nyugodalomra menél — érdemes erre valál
Úgy van az a' Földön — nem tudja betsülni Tu-
dóssát

Kárát majd később' érzi, siratja nagyon.
Oh betses Oskola majd Te is érzeni meg fogod
Esttét

Száz újjal vájnád, hogyha lehetne fel Őt'.
Olly Tudomány, mellyel lírt nagy mértékben ez
a' Bölts.

Ritka fejekbe lakik — hát ki ne sírna velem?
Nagy méltóságot mutatott Testében is — innen
A' H a z a' meg jelenő N a g y g y a i t Ő fogadá

Ó fogadá nem rég' KÁROLYT seregink' Vezetőjét
 Őt meg az Ég fogadá hív kebelébe vizont
 Nagy Lélek! pályád' meg futván menyhепihený
 meg

Érdemed, és Híred jól tudom, elnemenyész.
 Engem' mind végig mivel édes karral ölelél.

Hálámat nyújtom szent poraidhoz alá!!!

Kováts Sámuel.

N é h a i

Méltóságos Cs. Kir. titkos Tanácsos
 Lossonczi Gyürky István Ur
 Eő Excellentiája, a' Fels. Kir. Septemvi-
 zalis Tábla egyik Birája, Tek. Nemes To-
 rontál Vármegye Fő Ispánya hideg ham-
 vainak meg tiszteletére iratott gyászos
 Deák Versek, T. Tóth István, a' Bezdédi
 Évang. Reformáta Ekklésia Prédikátora ál-
 tal. Bezdéden Sz. Mihály Havában,
 1807-ik esztendőben.

Gyürkius occubuit!! grati correpta regentis
 viscera, deflendo Pannonis ora dolet.

Sensa regunt alias Patriae concordia partes;

Non obtusa etenim gens proba corda gerit.

„Sunt lacrimae rerum, et mentes mortalia tan-
 gunt“

Melpomenes tragicos provocat ansa sonos.

Si numerus tantum, carni resupinus inani

Quive beantia nos sêcla moratus erat

Polluto hospitio ad procacia busta trahatur,

Audiat et justí Numinis hocce ratum

Linquē animam segnem, — matrem perquirite
 priscam;

Officit haud sociis, concidat esto palam:

At frugi pietate gravem, meritis et onustum

Fata vocent; elegum concitat ille melos.

Gyürkius is fuerat. Discreto sanguine cretus

Virtutis solidum triverat acer iter.

Fulsit in apricum Phoebeae lampadis instar

Telluris patriae fulsit amore sacro.

En cadet. — incoctum generoso pectus honesto

Desvetum Senibus tunc quoque dulce jugum

Muneris exercet; nec enim consistere mentem

Passus, ait, Sidus si cado luce cadam.

Hunnia principibus mixtum cognovit eundem

Et tumulo Cunis nobiliore colit.

Thure novo calidus sertisque recentibus halans

(Hic pietatis honos!) cum moreretur, erat.

Hunc Moderatorem, curae casusque levamen

Amittunt moesto corde Torontalidae.

Belligio, cujus meritos mactavit honores

Aris, en superis applicat huncce polis!

Sat Patriae, sêcloque datum. Si clauditur Orbis;

Sancta fames meriti, pace finire data.

Hunc Socii morem Saecrorum ait ille tenente,

Seraque posteritas hac pietate mane.

Queis iîdem casus, unam faciente renatam

Gentem animis. Curam hanc turba sequen-

da cape

At vos coniferae — nostra prece — vos cupariffi

Semesam praedam jam redimite necis.

Felicemque animam, cui suprâ moenia surgunt,

Suscipe Sanctorum sorte nuente Chorus.